

„Montmartre'i kannike.“

„Montmartre'i kannike“ mängib Pariisi Montmartre'i linnaosas, mis vanal heal ajal oli Mekkaks kogu maailma kunstnikkudele ja boheemlastele. Paik, mille nimest juba hoovas kerge muretuse ja puhta romantika võlu.

Siin elavad ühes katusekorteris maalikunstnik Raoul, helilooja Florimond, luuletaja Henry. Ilusad, sümpaatlikud, terved noormehed, ainult taskuis krooniline tiisikus. Sellepärast nende sagedamaks külaliseks vana kohtupriistav Pisuatschec, kes eraelus puhub klarnetti ja kannab rinnas kunstniku hinge. Õige sageli külastab kunstnikke ka väike tänavauljanna Violetta, hüüdnimega Montmartre'i kannike. Armas, naiivne tütarlaps, keda ta peremees, õel ja deemonlik moosekant Parigi armutult ekspluateerib. Peamiseks magneediks, mis Kannikest kisub kolme boheemlase juurde, on maalikunstnik Raoul. Kuid Kannikese ilu ja armsus on nii tagasihoidlikud, et Raoul neid peaaegu ei tajugi, teda köidab rohkem temperamentlik ja truudusetu grisett ja modell Ninon, kes armastab küll Raouli, kuid kerge elu ja luksuse ihas oma sõprust ei keela ka rikastele austajatele.

Esimeses vaatuses tutvume kolme kunstnikuga, kui neil parajasti jälle peenike peos. Viimases hädas — niisugune mõte võib tulla ainult puhastverd boheemlastele — saadetakse Kannike kohtupriistav Pisuatschec'ilt raha laenama. Varsti ilmubki Pisuatschec ja toob kunstnikkudele teate, et üks jõukas sõber kõik nende võlad on kinni maksnud ja li-